

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11935/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Богдан Милошевић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за уређење грађевинског земљишта Нови Пазар, чији је пуномоћник Ивана Томовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 774/23 од 25.12.2023. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 774/23 од 25.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 774/23 од 25.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1200/22 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 200.000,00 динара и то тужиљи АА износ од 100.000,00 динара, и тужиоцу ББ износ од 100.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде причињене материјалне штете исплати 50.000,00 динара и то износ од 10.877,00 динара на име куповине нове гуме за путничко возило, 5.000,00 динара на име плаћања аутомеханичара приликом лепљења гуме на лицу места и износ од 10.000,00 динара на име плаћања такси превоза за долазак и одлазак аутомеханичара на лице места. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 79.061,00 динар.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 774/23 од 25.12.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова одговора на ревизију.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева тужилаца засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, заснованим на истом правном основу и истом или сличном чињеничном стању, као у овој парници. Наводи ревизије указују на битне повреде одредаба парничног поступка, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.10.2022. године. Вредност предмета спора је 216.087,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**